

[Valdemar Thomsen.]

Regeringens Handlinger er, forekommer det mig, præget af Inkonsekvens og af Tvivlraadighed. Det vilde, som jeg allerede har nævnt, være rimeligt og naturligt, at meget af det, der nu afgøres i det hemmelige Raad, kom frem i fuldt Dagslys her i Salen, og det er der saa meget mere Grund til, som Regeringen med sit Flertal i Løbet af faa Timer kan gennemføre det, den anser for paakrævet. I den Henseende kan Forholdene ikke sammenlignes med dem, der var gældende, da Loven af 7. August 1914 kom til Verden. Dengang havde nemlig den siddende Regering ikke Flertal i Landstinget, og derfor var en Bemyndigelseslov paakrævet; det er den derimod ikke nu. Regeringen kan ogsaa til enhver Tid benytte Sagskundskaben i den Udstrækning, den finder fornødent, uden derfor at berøve Rigsdagen dens Indflydelse paa Sagerens Afgørelse. Men jeg forstaaer nok, hvad der ligger bagved; det er langt behageligere for Regeringen at overlade det reelle Ansvar — det er den Opfattelse, Befolkningen har i hvert Fald — til Nævn og Kommissioner fremfor selv at tage det i fuldt Dagslys.

Vi vil — det kan jeg sige allerede paa indeværende Tidspunkt — stemme imod Lovforslaget ved tredie Behandling.

Martin Nielsen: De Lovforslag, som Handelsministeren nu har forelagt til Forlængelse, giver Regeringen omtrent uindskrænket økonomisk Fuldmagt. Vi erklærede, da de paagældende Love var til den oprindelige Behandling her, at det i og for sig ikke var Indholdet, man kunde have noget imod. Spørgsmaalet maatte være, hvordan de vilde blive praktiseret. Nu har vi visse Erfaringer i saa Henseende fra den Tid, der er gaaet, og de falder paa to Omraader, nemlig paa det prisregulerende Omraade og paa det, der angaar Vareforsyning og Varefordeling.

Hvad angaar Administrationen af de prisregulerende Foranstaltninger, synes de i nogen Grad at have virket modsat det, som Befolkningen havde tænkt sig. Hele den Række af Bekendtgørelser, som er udstedt paa Grundlag af Bemyndigelseslovene, har givet fri Bane for den Prisstigning, vi er inde i, ikke mindst Bekendtgørelsen om, at Grosserere og andre maatte sælge deres Varelager med Genanskaffelsesprisen som Grundlag. Dermed gav man frit Løb for Prisstigningerne. Vi har tidligere beskæftiget os med dette Forhold, bl. a. i Anledning af det stadig og sørgeligt aktuelle

Brændselsspørgsmaal, og her ser vi endvidere, at det er muligt at udnytte de Prisstigninger paa Brændsel, der har fundet Sted, til en indirekte Beskatning af Befolkningen, idet Kommunerne, ikke mindst Københavns Kommune, benytter sig af det; der er sket, til at give den indirekte Skatteskrue en ekstra Omdrejning, og det samme er jo i Virkeligheden sket her paa Rigsdagen ved den indirekte Beskatning, der er gennemført over for Befolkningen paa Brødprisernes Omraade.

Jeg synes, der er Grund til at spørge, hvorfor Regeringen ikke benytter sig af Fuldmagtslovene til at gennemføre Maksimalpriser paa alle de nødvendigste Varer. Hvad venter man efter? Er der ikke Grund til at gøre det og gøre det saa hurtigt som vel muligt?

Er der endvidere ikke Grund til at gøre det, som jeg har peget paa Gang paa Gang: give et Tilskud til den mindrebedemlede Del af Befolkningen for at sikre dem de nødvendige Varer? Det er Lovenes Ordlyd, at det drejer sig om at sikre Befolkningen de nødvendige Varer, men det forudsætter rigtignok ogsaa, at Befolkningen har Raad til at købe de nødvendige Varer.

Og endelig: Hvorfor har man ikke benyttet Fuldmagtslovene til at gennemføre en Rationering af de vigtigste Varer? Er det Hensigten at vente med Rationeringen, til der ikke er flere Varer? Er det Hensigten, at det fortsat skal være tilladt dem, som har Pengene, at anskaffe sig Varer? Vi ser det med Hensyn til Brændselet, vi ser det med Hensyn til Tøj og Klæder. De, som kan betale, de, som har Pengene, er ogsaa i Stand til at forsyne sig. De, som ingen har, kan altsaa eventuelt vente en Rationering paa det Tidspunkt, hvor Varelagerne er opbrugt.

Hvad angaar Fremskaffelse og Fordeling af Varer, er jeg heller ikke i Stand til at se, at der er gjort noget, som virkelig er kommet Befolkningen til gode. Hvorfor er Regeringen ikke skredet ind imod Hamstring? Hvorfor har man ikke foretaget en Opgørelse af de Varelager, der findes i dette Land, ogsaa og ikke mindst hos private Personer? Man har Ret til at gøre det, man har ikke gjort det. Brændselssituationen, som har været diskuteret her, er et sørgeligt Bevis paa, hvorledes det forholder sig. Stillingen er i Dag den, at de Arbejdere, som hele Sommeren igennem kørte de billige Koks ud til Velhaverne, som sikrede sig Koksene for et Par Kroner eller derunder pr. Hektoliter, i Dag staar i Køerne, og hvis de er heldige, faar de den halve Hektoliter til en